

любовна лирика

Издателска къща Жанет 45

е носител на националните награди:

Христо Г. Данов – за принос в националната книжовна култура:

в категория Българска художествена литература (2002);

в категория Издание за деца (2007)

Бронзов лъв на Асоциация българска книга – за цялостен принос в издаването на съвременна българска литература (2002)

Специална награда на АБК за оформление и полиграфическо изпълнение (2005)

Константин Константинов – за принос в книгоиздаването за деца (2005)

и Наградата на ЮНЕСКО – Първи световен конкурс по дизайн на книгата, Франкфурт (2003)

© Петър Анастасов, автор, 2009

© Димитър Киров, илюстрации, 2009

© Христо Гочев, художествено оформление, 2009

© Издателска къща Жанет 45, 2009

ISBN 978-954-491-559-9

Петър
Анастасов

хубава
и проклета
си...

Хубава и проклета си...

*С плахи гълъби в пазвите,
с тръпка вечност в бедрото
и с отрова на устните.*

Хубава и проклета си...

*Игваш в моето диво лозе,
лягаш в сламеното ми ложе
и ме любиш пламенно.*

*Но в душата ми буренясала
се събуждат сестрите твои
и със каиъни те прогонват.*

*Ах, една не потърси каиък,
а сърцето ми запокити
във нозете ти и продуша:*

„Хубава и проклета си!“

ЦЕЛУВКА

Земята се опиваше от моя
пороен, ненаситно жаден гъжд.
И аз разбрах, че ти си само моя,
защото те усетих изведнъж
във грехите си като топла влага,
в кръвта си като порив на ръце...
Една внезапна мълния пробяга
от моето към твоего лице
и пламнаха студените ни устни.
И в моя миг небето загърмя.
И в моя миг земята се отпусна –
изтръпнала и слисана земя.
И затуптя мълчанието свято
в задъханото ти сърце.
Браздыха мътни ручей земята,
сълзи браздыха твоего лице...

СЪН

И пак се връщат моите стихове
във моя свят
на чудновати птици,
на люляци и гъсти ветрове,
на плахи и настръхнали ресници.

Момичета

със сини колене,
с очи като на котките зелени,
светът остана уж непроменен,
а вие сте отдавна променени.

Навярно сте обичани жени
и верни на мъжете си
навярно,
а мене ме боли,
че може би
забравихте детинската си ярост.

И в тая нова,
истинска игра,
когато ви погальят нечестиво,
забравихте чудесния си нрав
да гращите
и хапете без милост.

Момичета
със сини колене,
с очи като на котките зелени,
от общия ни спомен осенен
аз угвам в тези кътчета свещени.

И първите целувки
като звън
на пролетни оси се съживяват.
И жият младостта на моя сън
коварно,
както жилеха тогава.

Момичета,
задръжте в кратък жест
това, което няма да се върне.
Изменяйте на своите мъже –
на детския си нрав
бъдете верни!

АНГЕЛ

Бавно се възземаше света
с бистри очертания и звуци.
Стихваше полека песента
на неуморимите капчуци.

Радостните птичи гласове
свиреха пречистени, изконни.
В мокрите треви и лесовете
тичаха щастливи насекоми.

И под следдъждовната дъга
бързаше животът да премине.
Аз разбирах радостно сега
колко съм безгрешен и невинен.

Чиста беше моята гуша,
сякаш ангел в себе си стаила.
Даже и да исках да сгреша,
нямаше да ми достигне сила.

Но в полузабравата си аз
чух наблизо песничка игрива.
И ме очарова тоя глас,
който продължи да се извива.
И като в предчувствие за грях
аз видях момичето, което
пееше от радост или страх
някъде под свода на небето.

Всичко съществуваше край нас –
птиците, дърветата, тревите.
Всичко ни очакваше, но аз
гледах като ангел беззащитен.

А в недоумение почти
гледаше красивото момиче.
Колко забранени красоти
всъщност съм очаквал и обичал!

И заслушан в своята гуша,
шепнех на крилатия си двойник:
„Слушай, позволи ми да сгреша
и ще бъдем двамата спокойни.“

ДЪРВЕНАТА КУЛА

Тая кула ни смая бързо –
беше страшно да стигнем горе.
Но земята ни даде дързост,
а небето –

внезапен порив.

Покатери се ти тогава
първа,
пъргава

като мравка.

Аз те гледах и се забравях
в една мъничка незабравка.

Тя трептеше

в косите твои

като паднала от небето.

Птици пееха в хор нестроен
и прославяха битието.

ПИСМО

Черни, лъскави, студени
и безкрайни гъждове.
Ще си спомняш ли за мене
в тези чужди градове?

Може би, сама и мокра
под Варшавската мъгла,
ти ще засънуваш покрив
от тръстикови стебла.

Може би под монотонен
звън на уличен капчук
в тебе ще пробяга спомен
като трепет или звук.

Може би ще ме усетиш
в грехите си изведнъж
с оня наш и пръв, и сетен,
и единствен летен гъжд.

14 _ 15

Може би, но ще изчезваш
в омагьосания кръг
на посоката си трезва
и пияната си кръв.

И ще помниш като мене
само чужди градове,
черни, лъскави, студени
и безкрайни гъждове.

СЪДЪРЖАНИЕ

***Хубава и проклета си...	5
ЦЕЛУВКА	7
СЪН	8
АНГЕЛ	10
ДЪРВЕНАТА КУЛА	12
ПИСМО	14
СТРАХ	16
ЛЮБОВ	18
ЕПИЗОД	20
УТРО	21
БУРГАС	22
СТИХОТВОРЕНИЕ ЗА ТЕБ	26
ПЛАЧ	28
***Една жена ще дойде...	30
***Щастие – невидим заек...	32
***Когато спиш, любима...	34
***В душата ми гори печално...	36
АНИ	38
ГРОЗДОБЕР	40

***Добър ден ще ти кажа...	42
***Както те обичам и в съня ти	
Влизам...	44
***Безсилен съм да те накажа...	45
***Следобед с облаци гъждовни...	46
ТРОЙНО ОГЛЕДАЛО	48
***Заклучват ни в кулии на	
портрети...	50
***В живота си обичах две жени...	52
*** Кафявата саксия	53
ПЕСЕН	54
***Папрат – жилава трева	56
***И този сняг ще мине...	58
***Стих мой, спасение мое...	60
***Заспиват едносричните	
предмети...	61
КУБА	62
***Летим	64
***Нас любовта ни съхрани...	66
***Благословена къщичка под склон...	68
***Земя, преситена от гъжд...	70
МОНОЛОГ НА ЕДНА АКТРИСА	72
***Сега, любов, да поседим...	74

***Забравих си усмивката на масата...	76
***Обичам те за светостта...	78
***Легни на сърцето ми като мъка...	80
ОБЛИЧАНЕ НА МЪРТВЕЦ	82
***Да бъдеш в Краков...	85
ЛЕНА	89
***Студено е през януари	90
***Луда е луната нецелуната...	92
КАЛЕНДАР	94
река	96
***Опитвам се...	97
ОНАЯ ДУМИЧКА...	99
***Моята дванадесетгодишна внучка	103
Накрая	104
Думи от автора	106

Петър Анастасов
ХУБАВА И ПРОКЛЕТА СИ
Любовна лирика

Българска
Първо издание

Илюстрации: *Димитър Киров*
Художествено оформление: *Христо Гочев*
Коректор: *София Несторова*

Формат 60/90/16
Печатни коли 7

Предпечатна подготовка:
„Студио Стандарт“ ЕООД – Пловдив, тел. 032/60 90 50

Печат: Полиграфически комплекс „Жанет 45“ – Пловдив
бул. „Ал. Стамболийски“ № 9, тел. 032/60 90 90

„Издателска къща Жанет 45“ ООД – Пловдив
бул. „Ал. Стамболийски“ № 9, тел./факс: 032/60 90 60
www.janet45.com

ISBN 978-954-491-559-9